

تأثیر تنفس خشکی و مقادیر مصرف کود دامی بر عملکرد، اجزای عملکرد و کارایی صرف آب هندوانه ابوجهل (*Citrullus colocynthis* L.)

حمید مریمی^۱، پرویز رضوانی مقدم^۲، محسن جهان^۳، محمد آرمین^۴

دریافت: ۹۶/۷/۲۹ پذیرش: ۹۶/۹/۲۵

چکیده

هندوانه ابوجهل یکی از گیاهان دارویی مهم در طب سنتی می‌باشد که عمدتاً در مناطق خشک و بیابانی رشد می‌کند. به منظور بررسی اثر تنفس خشکی و مقادیر مصرف کود دامی بر عملکرد، اجزای عملکرد و کارایی مصرف آب هندوانه ابوجهل آزمایشی به صورت کرت‌های خردشده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار در منطقه سبزوار در دو سال زراعی ۱۳۹۱-۹۲ و ۱۳۹۲-۹۳ اجرا گردید. تنفس خشکی به عنوان کرت اصلی بر اساس میزان تبخیر از تشک تبخیر در سه سطح شامل ۵۰، ۷۵ و ۱۰۰ میلی‌متر و مقادیر مختلف کود دامی شامل ۰، ۲۰، ۴۰ و ۶۰ تن در هکتار به عنوان کرت فرعی در چهار سطح در نظر گرفته شد. نتایج نشان داد افزایش سطح تنفس باعث کاهش تعداد میوه در مترمربع (۴۹ درصد)، وزن خشک تک میوه (۱۴ درصد) و به دنبال آن کاهش عملکرد میوه (۳۸ درصد) و دانه (۴۰ درصد) گردید. تعداد دانه در میوه و وزن صد دانه تحت تأثیر تنفس خشکی قرار نگرفت. افزایش مقادیر مصرف کود دامی باعث افزایش عملکرد و اجزای عملکرد (به جز وزن صد دانه) گیاه شد. کمترین میزان عملکرد میوه (۱۵۱۲ کیلوگرم در هکتار) و دانه (۱۰۰۳ کیلوگرم در هکتار) و اجزای عملکرد در تیمار عدم مصرف کود دامی و بیشترین آنها درنتیجه مصرف ۶۰ تن کود دامی در هکتار مشاهده گردید. در مجموع نتایج آزمایش نشان داد که بیشترین عملکرد میوه (۳۲۷۹ کیلوگرم در هکتار) و دانه (۲۰۸۲ کیلوگرم در هکتار) از آبیاری پس از ۵۰ میلی‌متر تبخیر و مصرف ۶۰ تن کود دامی در هکتار به دست آمد.

واژه‌های کلیدی: تنفس خشکی، کدوئیان، کود دامی، گیاه دارویی

مریمی، ح.، پ. رضوانی مقدم، م. جهان و م. آرمین. ۱۳۹۹. تأثیر تنفس خشکی و مقادیر مصرف کود دامی بر عملکرد، اجزای عملکرد و کارایی مصرف آب هندوانه ابوجهل (*Citrullus colocynthis* L.). مجله اکوفیزیولوژی گیاهی. ۴۰: ۲۶-۴۰.

۱- دانش آموخته دکتری زراعت، اکولوژی گیاهان زراعی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران- مسئول مکاتبات.

hamidmarvi@yahoo.com

۲- استاد گروه زراعت دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

۳- دانشیار گروه زراعت دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

۴- دانشیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، واحد سبزوار، دانشگاه آزاد اسلامی، سبزوار، ایران

افزایش مواد مؤثره موجود در این گیاهان نیز می‌گردد (رضوانی ۲۰۰۸)، جهان و همکاران (۱۳۸۷)، نشان دادند افزایش کود دامی باعث افزایش عملکرد در میوه و دانه در گیاه کدو پوست کاغذی می‌شود. در این تحقیق بهترین سطح مصرفی کود دامی برای رسیدن به حد اکثر عملکرد ۲۰ تن در هکتار گزارش شد. اوگبونا و اویی (۲۰۰۰) نیز گزارش کردند استفاده از کود مرغی به میزان ۵ و ۱۰ تن در هکتار در گیاه خربزه تلخ (melon Egusi) عملکرد بذر را به ترتیب به میزان ۴۱ و ۷۳/۳ درصد افزایش داد. اگبا و همکاران (۲۰۰۹) نیز در یک آزمایش دو ساله بر روی خربزه تلخ به این نتیجه رسیدند که مصرف ۱۴ تن در هکتار کود دامی نسبت به مقادیر ۰، ۲، ۴، ۶ و ۸ تن در هکتار، باعث بیشترین رشد ریشه گیاه و بیشترین عملکرد دانه شد.

با توجه به اهمیت گیاه هندوانه ابوجهل به دلیل داشتن مصارف متعدد دارویی و صنعتی و تحقیقات اندکی که روی این گیاه انجام شده است، مطالعه اخیر به منظور شناخت اثرات کود دامی و تنش خشکی بر عملکرد و اجزای عملکرد و کارایی مصرف آب گیاه دارویی هندوانه ابوجهل در منطقه سبزوار انجام شد.

مواد و روش ها

این آزمایش در دو سال زراعی ۱۳۹۱-۹۲ و ۱۳۹۲-۹۳ در مزرعه‌ای واقع در کیلومتر ۵ جاده سبزوار-تهران واقع در عرض جغرافیایی ۳۶ درجه و ۱۱ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۵۷ درجه و ۳۹ دقیقه شرقی و ارتفاع ۹۰۰ متر از سطح دریا با متوسط بارندگی سالانه ۱۸۴/۵ میلی‌متر و متوسط دمای سالانه ۱۷/۶۴ درجه سلسیوس اجرا گردید. آزمایش به صورت کرت‌های خردشده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار انجام گرفت، تنش خشکی به عنوان عامل اصلی بر اساس میزان تبخیر از تشک تبخیر کلاس A (۵۰، ۵۵، ۷۵ و ۱۰۰ میلی‌متر) و مقادیر مختلف کود دامی با منبع گاوی (۰، ۲۰، ۴۰ و ۶۰ تن در هکتار) به عنوان عامل فرعی در نظر گرفته شد. به منظور جلوگیری از نفوذ آب از کرت‌های مجاور، بین کرت‌های فرعی پشتنهایی به عرض ۵۰ سانتی‌متر احداث شد. برای کلیه تیمارهای آزمایشی اولین آبیاری بالافاصله بعد از کاشت انجام گردید و به منظور حصول اطمینان از سبز شدن کامل بعد از ۷ روز یک آبیاری دیگر نیز انجام شد. آبیاری‌های بعدی بر اساس میزان تبخیر از تشک تبخیر (۵۰، ۷۵ و ۱۰۰ درصد) برای هر تیمار صورت گرفت.

مقدمه

هندوانه ابوجهل (*Citrullus colocynthis* L.)، به عنوان یک گیاه دارویی متعلق به خانواده کدوئیان (Cucurbitaceae) گیاهی است یک ساله که عمدها در مناطق خشک و بیابانی رشد می‌کند و از زمان‌های گذشته از میوه و دانه آن برای درمان بیوست، ضعف روده، رفع سردرد و درد مفاصل و در حال حاضر برای درمان دیابت و جلوگیری از رشد سلول‌های سلطانی استفاده می‌گردد (میرحیدر، ۳۸۷؛ پروین، ۲۰۱۳).

از نظر اکولوژیکی، هندوانه ابوجهل گیاهی است مقاوم به خشکی که در مناطقی با میانگین بارندگی سالانه ۲۵۰ تا ۳۷۰ میلی‌متر و دمای سالانه ۲۳ تا ۲۷ درجه سلسیوس به خوبی رشد می‌کند. این گیاه در خاک‌های فقری، لومی‌شنی، مناطق ساحلی و خاک‌هایی با pH بین ۵ تا ۷/۸ قادر به رشد و نمو می‌باشد.

برای دستیابی به عملکرد اقتصادی بالا در هر گیاهی حاصلخیزی خاک و رطوبت کافی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. تعیین میزان آب موردنیاز گیاه یکی از مهم‌ترین عوامل مؤثر بر کمیت و کیفیت محصول محسوب می‌شود (آبایی و احسان‌زاده، ۳۹۰). استفاده بهینه از آب به خصوص در شرایط محدودیت آن از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است. نتایج برخی پژوهش‌ها حاکی از آن است که تنش ناشی از کمبود آب سبب کاهش رشد قسمت‌های مختلف گیاه اعم از ریشه‌ها و انداههای هوایی و وزن خشک آن‌ها می‌شود که در نتیجه آن عملکرد میوه یا دانه کاهش می‌یابد (کابل‌لو، ۲۰۰۹). بایانی و همکاران (۲۰۱۲) با بررسی سطوح مختلف آبیاری بر اساس تبخیر از تشک تبخیر (۱۰ و ۱۸۰ میلی‌متر) بر عملکرد دانه کدو پوست کاغذی (*Cucurbita pepo*) اظهار داشتند آبیاری بعد از ۶۰ میلی‌متر تبخیر از تشک بیشترین عملکرد دانه و میوه را به همراه داشت. قبری و همکاران (۲۰۰۷) نیز با بررسی فواصل آبیاری (۷، ۱۴ و ۲۱ روز) بر روی کدو پوست کاغذی اعلام کردند افزایش دور آبیاری از ۷ به ۲۱ روز باعث کاهش معنی‌دار عملکرد دانه شد. در این بررسی وزن هزار دانه، تعداد میوه در متربع و میانگین وزن هر میوه تحت تأثیر دور آبیاری قرار نگرفت. کابل‌لو (۲۰۰۹) نیز با مقایسه سطح آبیاری ۷۵ و ۱۰۰ و ۱۲۵ میلی‌متر تبخیر از تشک تبخیر بر عملکرد طالبی بیشترین کارایی مصرف آب را در تیمار آبیاری بعد از ۷۵ میلی‌متر تبخیر به دست آورد.

کودهای دامی از منابع ارزشمند در مزارع زیستی به شمار می‌آیند. تغذیه گیاهان دارویی با کودهای دامی نه تنها باعث تضمین سلامت فرآورده‌های حاصل از آن‌ها می‌شود، بلکه سبب

تاریخ کاشت در ۱۵ اردیبهشت با فواصل بین بوته ۲۵ سانتی متر و فواصل بین ردیف یک متر انجام گرفت.

بر اساس نتایج آزمون، بافت خاک مزرعه لومی- رسی بود (جدول ۱). در این بررسی از بذر توده های بومی استفاده شد و

جدول ۱- خصوصیات فیزیکو شیمیایی خاک محل انجام آزمایش (عمق ۰-۳۰ سانتی متر)

کربن آلی (%)	فسفر mg/kg	پتاس mg/kg	نیتروژن (%)	شن (%)	رس (%)	سیلیت (%)	EC (dS. m ⁻¹)	pH _(1:5)
۰/۲۸	۴	۱۸۶	۰/۰۲	۲۳	۳۰	۴۷	۱/۷	۷/۷

در نظر گرفته شد که با استفاده از آزمون دانکن در سطح احتمال پنج درصد مورد مقایسه قرار گرفت.

نتایج و بحث

نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد اثر تنش خشکی بر تعداد میوه در مترمربع ($p \leq 0/01$)، عملکرد میوه و دانه معنی-دار بود ($p \leq 0/05$) درحالی که وزن خشک تک میوه، تعداد دانه در میوه، وزن صد دانه و کارآیی مصرف آب میوه تحت تأثیر تنش خشکی قرار نگرفت. کلیه صفات تحت تأثیر مقادیر مختلف مصرف کود دامی قرار گرفتند. اثر متقابل سطوح تنش خشکی و کود دامی نیز در کلیه صفات به جز وزن خشک تک میوه و تعداد دانه در میوه معنی دار بود (جدول ۱).

تعداد میوه در مترمربع

در کلیه سطوح مصرف کود دامی با افزایش فواصل آبیاری تعداد میوه در مترمربع کاهش یافت و اختلاف بین سطوح مختلف آبیاری معنی دار بود (جدول ۵). بیشترین تعداد میوه در مترمربع در نتیجه مصرف ۶۰ تن کود دامی در هکتار و آبیاری پس از ۵۰ میلی متر تبخیر از تشتک تبخیر و کمترین آن در اثر عدم مصرف کود و آبیاری پس از ۱۰۰ میلی متر تبخیر از تشتک تبخیر به دست آمد. افزایش کود دامی در خاک باعث اصلاح ساختمان خاک و افزایش ظرفیت نگهداری آب شده و از طرفی در سطح آبیاری پس از ۵۰ میلی متر تبخیر از تشتک تبخیر به دلیل فراوانی آب در خاک، مواد معدنی بیشتری در اختیار گیاه قرار گرفته و همین امر باعث افزایش رشد رویشی و زایشی گیاه و افزایش تعداد میوه در مترمربع گردید (آقایی و احسان زاده، ۱۳۹۰). تحقیقات صورت گرفته بر روی برخی گیاهان خانواده کدوئیان (هندوانه، طالی و خیار) نشان داده است که افزایش مصرف کودهای شیمیایی و دامی باعث افزایش تعداد میوه در

برای اندازه گیری میزان آب ورودی به هر کرت، از کتسور استفاده گردید که در مسیر لوله اصلی ورودی آب به کرت ها نسب شد. داده های لازم جهت محاسبه کارآیی مصرف آب، در معادله ۱ قرار داده شد (مختاری و همکاران، ۱۳۹۲). میزان کارآیی مصرف آب بر اساس عملکرد اقتصادی میوه بر حسب کیلوگرم بر مترمکعب آب مصرفی محاسبه گردید.

$$WUE = D / Wi$$

(معادله ۱)

که در آن WUE کارآیی مصرف آب، D عملکرد اقتصادی میوه (کیلوگرم در هکتار) و Wi میزان آب آبیاری (مترمکعب در هکتار) می باشد.

در پایان فصل رشد، تعداد ۵ بوته به صورت تصادفی انتخاب و در آن تعداد میوه، وزن خشک تک میوه، تعداد دانه در میوه و وزن صد دانه مورد اندازه گیری قرار گرفت.

برای تعیین عملکرد میوه و دانه یک ردیف کناری از هر طرف و نیم متر از بالا و پایین هر کرت به عنوان اثر حاشیه ای حذف و بوته های واقع در مساحت باقیمانده برداشت شد. میوه های کل بوته ها جدا و در آن عملکرد میوه ها به عنوان عملکرد اقتصادی در نظر گرفته شد.

پس از جمع آوری و ثبت داده ها جهت انجام تجزیه واریانس آنها، آزمون یکنواختی واریانس ها انجام شد. تجزیه مرکب آزمایش با استفاده از نرم افزار SAS ver.9.1 با در نظر گرفتن اثر سال و تکرار به عنوان اثرات تصادفی و اثر سایر عوامل به عنوان اثر ثابت مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. قبل از تجزیه داده ها اقدام به انجام آزمون بارتلت (تجانس واریانس ها) گردید، با توجه به معنی دار نشدن آزمون بارتلت و معنی دار نشدن اثر سال، تجزیه واریانس مرکب به صورت کرت های خرد شده در قالب طرح بلوك های کامل تصادفی در سه تکرار انجام شد و میانگین داده های دو سال آزمایش، جهت مقایسه میانگین تیمارها

نتایج حاصل از مقایسه میانگین داده‌ها نشان داد مصرف کود دامی در مقایسه با عدم مصرف، وزن صد دانه را افزایش داد به‌طوری که کمترین وزن صد دانه ($3/42$ گرم) در عدم مصرف کود و بیشترین آن ($3/87$ گرم) در مصرف 40 تن در هکتار کود دامی به دست آمد (جدول ۴). وزن صد دانه از ویژگی‌هایی است که بیشتر تحت کنترل عوامل زنیکی می‌باشد و از توارث پذیری بالایی برخوردار است و کمتر تحت تأثیر عوامل محیطی قرار می‌گیرد (قبری و همکاران، ۲۰۰۷). اگرچه در این تحقیق وزن صد دانه زیاد تحت تأثیر فواصل آبیاری و مقادیر مصرف کود قرار نگرفت، ولی گزارش‌ها حاکی از آن است که کمبود آب و مواد غذایی بهخصوص در مرحله پر شدن دانه‌ها به دلیل محدود نمودن منبع فتوستزی موجب کاهش فتوستز، نرسیدن مواد به دانه و همچنین کوتاه شدن دوره رشد دانه گردیده و درنتیجه اندازه و وزن دانه را کاهش می‌دهد (حمزه‌ای و بابایی، ۱۳۹۴؛ آقایی و احسان زاده، ۱۳۹۰).

اگرچه اثر متقابل مقادیر مصرف کود و فواصل آبیاری از نظر آماری معنی دار شد، ولی تغییرات از روند خاصی برخوردار نبود (جدول ۵). در مقادیر بالای مصرف کود دامی و آبیاری پس از 75 میلی‌متر تبخیر از تشک تبخیر بیشترین وزن صد دانه به دست آمد و کمترین وزن صد دانه در تیمار شاهد (عدم مصرف کود دامی) و آبیاری پس از 75 میلی‌متر تبخیر از تشک تبخیر مشاهده شد. به نظر می‌رسد کاهش فواصل آبیاری همراه با افزایش مقادیر مصرف کود دامی از طریق فراهمی و دسترسی بهتر ریشه گیاه به عناصر معدنی، آب و جذب و انتقال آن‌ها به اندام‌های هوایی سبب افزایش فتوستز و تولید بیشتر مواد آلی در گیاه و در ادامه افزایش رشد میوه و بالا رفتن وزن صد دانه شد (آقایی و احسان زاده، ۱۳۹۰).

بوته و واحد سطح می‌گردد (نرسون، ۲۰۰۲؛ دودا، ۲۰۰۸؛ ایس فدی و رمیسون، ۲۰۱۰).

وزن خشک تک میوه

بیشترین وزن خشک تک میوه ($13/3$ گرم) در مصرف 60 تن در هکتار کود دامی و کمترین وزن خشک تک میوه ($12/3$ گرم) در عدم مصرف کود دامی به دست آمد (جدول ۴). اگرچه افزایش مصرف کود دامی سبب افزایش وزن خشک تک میوه گردید، ولی این افزایش در سطوح مختلف مصرف کود دامی (20 ، 40 و 60 کیلوگرم در هکتار) از نظر آماری معنی دار نبود. اوگبونا (۲۰۰۹) با بررسی اثر مصرف مقادیر مختلف کود دامی بر هندوانه ابوجهل و دودا (۲۰۰۸) با بررسی تأثیر مصرف کود مرغی بر هندوانه اظهار داشتند که وزن تک میوه تحت تأثیر مصرف کود قرار نگرفت.

تعداد دانه در میوه

کمترین تعداد دانه در میوه (216 دانه) در تیمار عدم مصرف کود دامی و بیشترین آن (240 دانه) در تیمار مصرف 60 تن کود دامی در هکتار مشاهده شد (جدول ۴). از نظر تعداد دانه در میوه در سطوح عدم مصرف و مصرف 20 تن در هکتار کود دامی و همچنین بین سطوح 20 ، 40 و 60 تن در هکتار مصرف کود دامی در هکتار اختلاف آماری معنی داری مشاهده نشد. از آنجاکه تعداد دانه در میوه تحت تأثیر شرایط اقلیمی و وجود حشرات گردیده افشاران پیش از مرحله ای گرده افشارانی قرار می‌گیرد افزایش تعداد دانه در میوه را می‌توان به دسترسی بیشتر مواد غذایی (کود) و درنتیجه افزایش فتوستز گیاه در مراحل پیش از گل‌دهی نسبت داد (رزاقی فرد و همکاران، ۱۳۹۵).

وزن صد دانه

جدول ۲- تجزیه واریانس (میانگین مربوطات) اثر آبیاری (بر اساس تشک تبخیر) و مصرف کود دامی بر اجزای عملکرد گیاه دارویی هندوانه ابوجهل

میانگین مربوطات								منابع تغییر
تعداد میوه در مترمربع	وزن خشک تک میوه	تعداد دانه در میوه	وزن صد دانه	عملکرد میوه	عملکرد دانه	کارایی مصرف آب میوه	میانگین مربوطات	
	نیزه	نیزه	نیزه	نیزه	نیزه	نیزه	نیزه	نیزه
۰/۰۰۰۵ ^{ns}	۱۳۶۹۷۳ ^{ns}	۴۹۷۰۲۷ ^{ns}	۰/۰۸ ^{ns}	۲۲۸ ^{ns}	۶۹/۳ ^{ns}	۱۲/۸۳ ^{ns}	۱	سال
۰/۰۰۱۸	۴۶۲۶۶	۷۴۵۴۵	۰/۰۴	۲۰۳	۰/۳۹	۱۹/۶	۴	تکرار × سال
۰/۱۱۹ ^{ns}	۱۶۰۱۰۲۸*	۴۸۶۳۱۰۹*	۰/۱۲ ^{ns}	۵۸/۳۰ ^{ns}	۱۸/۴ ^{ns}	۲۸۰**	۲	آبیاری (a)
۰/۰۱۲**	۲۹۷۲۲۹**	۵۳۱۶۷۶**	۰/۲۳ ^{ns}	۱۱/۸۹ ^{ns}	۱/۷۸ ^{ns}	۱/۱۵ ^{ns}	۲	آبیاری × سال
۰/۰۰۲	۱۰۱۲۸	۹۴۵۱	۰/۰۸	۱۳۳	۱/۶۶	۱/۴۸	۸	خطای a
۰/۰۳**	۸۰۷۶۵۳**	۱۴۸۷۴۲۰**	۰/۰۵**	۲۰/۲۹**	۴/۲۰*	۸۱/۴**	۳	کود (b)
۰/۰۰۱۷*	۳۸۵۴۷*	۲۳۱۷۲۶**	۰/۱۷*	۱۷۹ ^{ns}	۱/۰۴ ^{ns}	۷/۹۴*	۶	آبیاری × کود
۰/۰۰۰۳*	۱۴۲۵۵ ^{ns}	۱۴۷۵۲۳**	۱/۰۶**	۲۰۳ ^{ns}	۵/۰۳ ^{ns}	۰/۰۶ ^{ns}	۳	کود × سال
۰/۰۰۰۲ ^{ns}	۲۲۹۴۹ ^{ns}	۹۷۳۷ ^{ns}	۰/۰۷ ^{ns}	۵۲۲*	۱/۰۲ ^{ns}	۰/۷۲ ^{ns}	۶	آبیاری × کود × سال
۰/۰۰۰۷	۱۳۰۷۳	۳۲۵۵۹	۰/۰۶	۱۶۰	۱/۱۲	۳/۱۷	۸	خطای b
۸/۳۹	۸/۳۶	۸/۸۷	۷/۰۲	۵/۰۲	۸/۲۴	۱۰/۳۹	-	ضریب تغییرات

ns: غیر معنی دار * و **: به ترتیب معنی دار در سطح احتمال پنج و یک درصد

جدول ۳- اثر آبیاری (بر اساس تشک تبخیر) بر اجزای عملکرد گیاه دارویی هندوانه ابوجهل

تعداد دانه در میوه	وزن خشک تک میوه (گرم)	تبخیر از تشک
		تبخیر (میلی متر)
۲۴۴a	۱۲/۹a	۵۰
۲۳۰a	۱۲/۶a	۷۵
۲۱۳a	۱۲/۲a	۱۰۰

میانگین‌های دارای حروف مشترک در هر ستون، بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد اختلاف معنی‌داری ندارند.

جدول ۴- اثر مقدار مصرف کود دامی بر اجزای عملکرد گیاه دارویی هندوانه ابوجهل

تعداد دانه در میوه	وزن خشک تک میوه (گرم)	مقدار مصرف کود دامی (تن در هکتار)
۲۱۶b	۱۲/۳b	۰
۲۲۵ab	۱۲/۶ab	۲۰
۲۳۴a	۱۳/۳a	۴۰
۲۴۰a	۱۳/۳a	۶۰

میانگین‌های دارای حروف مشترک در هر ستون، بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد اختلاف معنی‌داری ندارند.

عملکرد میوه

عملکرد دانه

در کلیه سطوح مصرف کود دامی با افزایش فواصل آبیاری ابتدا عملکرد میوه در هکتار کاهش و سپس افزایش یافت. بیشترین میزان عملکرد میوه در هکتار در تیمار مصرف ۶۰ تن کود دامی آبیاری پس از ۵۰ میلی متر تبخیر از تشک تبخیر مشاهده شد. بیشتر بودن تعداد میوه و وزن میوه در این تیمار سبب افزایش عملکرد میوه گردید (جدول ۵). همبستگی مثبت و معنی‌داری بین تعداد میوه و وزن میوه با عملکرد میوه در هکتار وجود داشت (داده‌ها نمایش داده نشده است). کمترین میزان عملکرد میوه در عدم مصرف کود و آبیاری پس از ۱۰۰ میلی متر تبخیر حاصل شد، کمیود مواد غذایی از یک طرف و اثرات کاهش دسترسی به آب از طرف دیگر سبب کاهش شدید عملکرد میوه در هکتار گردید. در کلیه سطوح مصرف کود دامی اختلاف معنی‌داری از نظر عملکرد میوه در سطوح آبیاری پس از ۷۵ و ۱۰۰ میلی متر مشاهده نشد.

کارایی مصرف آب میوه

در کلیه سطوح مصرف کود دامی، افزایش فواصل آبیاری (بر اساس تبخیر از تشک تبخیر) کارایی مصرف آب میوه را افزایش داد. کمترین کارایی مصرف آب میوه در عدم مصرف کود

آبیاری تا حدی که گیاه با کاهش شدید دسترسی به آب مواجه نشود باعث می‌شود گیاه نسبت به آب مصرفی محصول بیشتری تولید نماید و کارایی مصرف آب افزایش یابد (کابل لو، ۲۰۰۹).

دامی و درنتیجه آبیاری پس از ۵۰ میلی‌متر تبخیر از تشک تبخیر حاصل شد و بیشترین کارایی مصرف آب میوه در مصرف ۶۰ تن کود دامی و آبیاری پس از ۱۰۰ میلی‌متر تبخیر از تشک تبخیر به دست آمد (جدول ۵). نتایج نشان داده است افزایش فواصل

جدول ۵- اثر متقابل آبیاری و مقدار مصرف کود بر عملکرد و اجزای عملکرد گیاه دارویی هندوانه ابوجهل

آبیاری تبخیر از تشک (میلی‌متر)	کود دامی (تن در هکتار)	کواد دامی (تن در هکتار)	وزن صد دانه (گرم)	عملکرد میوه (کیلوگرم در هکتار)	عملکرد دانه (کیلوگرم در متر مکعب)	کارایی مصرف آب (کیلوگرم در هکتار)
۰/۲۲j	۰					
۰/۲۵i	۲۰					
۰/۲۶h	۴۰	۵۰				
۰/۳۵d	۶۰					
۰/۲۵i	۰					
۰/۲۷g	۲۰					
۰/۲۸g	۴۰	۷۵				
۰/۳۱f	۶۰					
۰/۳۴e	۰					
۰/۳۹c	۲۰					
۰/۴۰b	۴۰	۱۰۰				
۰/۴۰a	۶۰					

اندازه‌گیری این ترکیبات در شرایط نتش آبیاری و مقادیر مختلف مصرف کود دامی نیز انجام گیرد.

سپاسگزاری
هزینه‌های انجام این طرح توسط معاونت پژوهش و فناوری دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده کشاورزی و در قالب طرح تحقیقاتی مصوب با کد ۲۵۹۴۴ مورخ ۹۲/۱/۲۱ تأمین شده است بدین‌وسیله از حمایت‌های مالی دانشگاه فردوسی مشهد سپاسگزاری می‌گردد.

نتیجه‌گیری

نتایج این بررسی نشان داد بیشترین عملکرد میوه (۲۲۷۹) کیلوگرم در هکتار و دانه (۲۰۸۲ کیلوگرم در هکتار) در گیاه هندوانه ابوجهل در شرایط آبیاری پس از ۵۰ میلی‌متر تبخیر از تشک تبخیر و مصرف ۶۰ تن در هکتار کود دامی حاصل شد. کارایی مصرف آب تحت تأثیر فواصل آبیاری نگرفت ولی بیشترین کارایی مصرف آب (۰/۴۵ کیلوگرم در مترمکعب) نیز درنتیجه مصرف ۶۰ تن کود دامی به دست آمد. با توجه به اهمیت مقدار متابولیت‌های ثانویه در گیاهان دارویی، توصیه می‌شود

منابع

- آقایی، ا.ح. و پ. احسان زاده. ۱۳۹۰. اثر رژیم آبیاری و نیتروژن بر عملکرد و برخی پارامترهای فیزیولوژیک گیاه دارویی کدوی تخم کاغذی. مجله علوم باگبانی ایران، ۴۲(۳): ۲۹۱-۲۹۹.
- حمزه‌ای، ج. و م. بابایی. ۱۳۹۴. اثر آبیاری و کود دهی بر فنولوژی، عملکرد دانه و روغن کدوی پوست کاغذی. نشریه دانش کشاورزی و تولید پایدار، ۲۵(۲): ۱۳-۱۱.

- رزاقي فرد، ع.، ع. قلي پور، ا. توبه و ر. موسوی مشكيني. ۱۳۹۵. عملکرد و اجزای عملکرد کدوی تخم کاغذی متأثر از میکوریزا، ورمی کمپوست و نانو کود. نشریه دانش کشاورزی و تولید پایدار، ۲۶(۴): ۱۲۸-۱۱۳.
- رضوانی مقدم، پ.، ز. برومند رضازاده، وع. ا. محمدآبادی، ۱۳۸۷. اثر تاریخ کاشت و تیمارهای مختلف کودی بر عملکرد، اجزای عملکرد و درصد روغن دانه گیاه کرچک. نشریه پژوهش‌های زراعی ایران، ۲۶(۲): ۳۱۳-۳۰۳.
- مخترائی، و.، ع. کوچکی، م. نصیری محلاتی و م. جهان. ۱۳۹۲. مقایسه کارایی مصرف آب بین چند گونه زراعی و دارویی. نشریه پژوهش‌های زراعی ایران، ۱۱(۳): ۴۰۷-۴۰۱.
- میرحیدر، ح. ۱۳۷۵. معارف گیاهی: کاربرد گیاهان در پیشگیری و درمان بیماری‌ها. جلد سوم. دفتر نشر فرهنگ اسلامی. ۵۳۲ صفحه.
- Agba, O.A., I.B. Adinya and E.A. Agbogo. 2009. Responses of Egusi Melon (*Colocynthis citrullus* L.) to poultry manure in obubra, cross river, south-south Nigeria. Continental Journal Agronomy, 3: 13 - 18.
- Babayee, S. A., J. Daneshian and H. Baghdadi. 2012. Effect of plant density and irrigation interval on agronomical traits of *Cucurbita pepo*. Technical Journal of Engineering and Applied Sciences, 2(8):258-261.
- Cabello, M.J., M.T. castellanos and F. Romojaro. 2009. Yield and quality of melon grown under different irrigation and nitrogen rates. Agricultural Water Management, 96: 866-874.
- Dauda, S.N., F.A. Ajayi and E. Ndor. 2008. Growth and yield of watermelon (*Citrullus lanatus*) as affected by poultry manure application. Journal of Agriculture and Social Sciences, 4(3): 121-124.
- Eifediyi E. K and S. U. Remison. 2010. Growth and Yield of Cucumber (*Cucumis sativus* L.) as Influenced by Farmyard Manure and Inorganic Fertilizer. Researcher, 2(4): 1-6.
- Ghanbari, A., F. Najafi and J. Shabahang. 2007. Effects of irrigation regimes and row arrangement on yield, yield components and seed quality of pumpkin (*Cucurbita pepo* L.). Asian Journal of Plant Sciences, 6(7): 1072-1079.
- Jahan, M., A. Koochiki and M. Nassiri. 2008. The Effects of different cattle manure levels and branch management methods on organic production of *Cucubita pepo* L. American-Eurasian Journal of Agricultural & Environmental Sciences, 4(6): 748-752.
- Ogbonna, P.E., and I.U. Obi. 2000. Effect of manure and planting date on the growth and yield of egusi melon (*Colocynthis citrullus* L.) in the Nsukka plains of south eastern Nigeria. Samaru Journal of Agriculture, 16: 63-74.
- Ogbonna, P.E. 2009. Yield Responses of "Egusi" Melon(*Colocynthis citrullus* L.) to rates of NPK 15:15:15 fertilizer. American-Eurasian Journal of Sustainable Agriculture, 3(4): 764-770.
- Pravin, B., D. Tushar, P. Vijay and Kh. Kishanchnad. 2013. Review on *Citrullus colocynthis*. International Journal of Research in Pharmacy and Chemistry, 3(1): 46-53.
- Nerson, H. 2002. Relationship between plant density and fruit and seed production in muskmelon. Journal of the American Society for Horticultural Science, 127(5): 855-859.

Effect of drought stress and application cow manure on yield, yield component and water use efficiency of bitter apple (*Citrullus colocynthis*)

H. Marvi¹, P. Rezvani Moghadam², M. Jahan³, M. Armin⁴

Received: 2017-10-21 Accepted: 2017-12-16

Abstract

Bitter apple is one of the most important medicinal plants that grow in semi-arid and desert condition which have been used in traditional medicine. In order to evaluate the effect of drought stress and manure application rates on yield, yield components and water use efficiency of bitter apple, an experiment was conducted in split plot layout based on complete randomized block design with three replications at Sabzevar, Iran in two growing seasons (2012-2014). Drought stress were three levels of evaporation from evaporation pan (50, 75 and 100 mm) which was given as main plots and four levels of cow manure (0, 20, 40 and 60 t.ha⁻¹) which was assigned as subplots. The results showed that increasing irrigation intervals reduced the number of fruits per square meter (49%), the dry weight of the single fruit (14%) and consequently reduced yield of fruits (38%) and seeds (40%). Number of seeds per fruit and 100 seed weight was not affected by drought stress. Increased amounts of manure application caused significant increase in yield and yield components (except 100 seed weight). The lowest fruit (1512 kg ha⁻¹) and seed (1003 kg.ha⁻¹) yield and yield components were observed in no use of manure treatment and the highest of them were observed as a result of application of 60 t.ha⁻¹ cow manure treatment. Overall, the result of this experiment showed that the highest fruit (3279 kg.ha⁻¹) and seed (2082 kg.ha⁻¹) yield was obtained from application of 60 t.ha⁻¹ cow manure and irrigation after 50 mm evaporation from evaporation pan produced the highest fruit yield.

Key words: Cow manure, cucurbitaceae, drought stress, medicinal plant

1- PhD Student of Agronomy, College of Agriculture, Ferdosi University of Mashhad, Mashhad, Iran

2- Professor, College of Agriculture, Ferdosi University of Mashhad, Mashhad, Iran

3- Associated Professor, College of Agriculture, Ferdosi University of Mashhad, Mashhad, Iran

4- Associated Professor, Department of Agronomy and Crop Breeding, Sabzevar Branch, Islamic Azad University, Sabzevar, Iran